

متن پرسش

سلام استاد روزتون بخیر: شما جوابی به سوال بنده دادید (سوال ۲۴۳۶۶) که با جوابی که به سوال (۲۴۳۸۵) دادید متفاوت است. لطفا پاسخی روشن‌تر با توجه به هر دو سوال بفرمایید. بنده در کل احساس می‌کنم سخنرانی‌های رهبری و دیگر بزرگانی چون استاد پناهیان در مورد وظیفه اصلی زن، با توجه به فضای عمومی جامعه صورت می‌گیرد و فکر می‌کنم اگر با نگاه فلسفی و حذف پیش‌فرض‌ها به این موضوع نگاه شود (نگاهی بالاتر)، نمی‌توان وظیفه اصلی زن را به طور مطلق آنچه که در صورت سوال ۲۴۳۸۵ مطرح شده است دانست. و اگر بر فرض بزرگانی، وظیفه اصلی زن را همسررداری و فرزندداری بدانند آیا ما باید خودمان را از تفکر در مورد این موضوع محروم کنیم و اگر به نتیجه‌ای برسیم که با گفته آنها در تضاد نیست اما همان نتیجه هم نیست ایرادی دارد؟ در ضمن صحبت‌های افرادی مانند استاد پناهیان مخاطب عام دارد و صحبت‌های فلاسفه مخاطب خاص و معمولا مخاطبان این دو طیف در مباحثه با یکدیگر نهایتا به این نتیجه می‌رسند که بحث با یکدیگر بیهوده است چون یکی با استناد به صحبت‌های بزرگان بحث می‌کند و دیگری با فکر تربیت‌شده خودش. و همچنین بنده فکر می‌کنم کسانی که مخاطبشان عموم جامعه هستند، دقت صحبتشان را با توجه به ظرفیت عمومی جامعه تنظیم می‌کنند. اما مخاطبانی هستند که برای شنیدن نهایت تفکر یک متفکر در مورد یک موضوع خاص به سراغ ایشان می‌روند و صحبت‌های سخنران‌های طیف اول برای مخاطبان طیف دوم کمتر قانع کننده است. لطفا بنده رو راهنمایی کنید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می‌کنم این بحث، عرض عریضی دارد. شاید اگر کتاب «زن؛ آن‌گونه که باید باشد» مطالعه گردد به چشم‌اندازی جهت تفکر در این موضوع بتوان ورود کرد. موفق باشید